

vissza. — a) Az elsőbből következik sok magyar főnévnek a nyelvtörténet folyamán való melléknévvé válása (*ravasz, fiatal, dús* stb.) és az ilyen szerkezetek lehetősége: *félkéz fejsze, kétszer köntös, keze aszott ember*.

b) Ez magyarázza meg, hogy a változatlan anyagnév jelzőül állhat még akkor is, ha jelzett szavától melléknév választja el (*vörös bársony hosszú suba*).

c) Ezzel függ össze az, hogy a mértékszó valóságos jelzője azon anyag nevének, a melynek részét vesszük (egy pohár jó borral, ném.: *mit einem glase guten weines*).

A második tétel az előbbi eredményekre is áll; de fontosságát különösen kell hangsúlyoznunk, mikor az *István öcsém, János király, Duna folyó* kapcsolatok szórendjét és azt a saját-ságot magyarázzuk, hogy a vezetéknév megelőzi a keresztnévet. Erre lehet visszavezetni a határozói jelzőnek való-val kapcsolását (*jóra való tanítás*) és ennek az igenév nélküli továbbfejlődését (*jóra tanítás*).

KERTÉSZ MANÓ.

Hazai irodalom.

FOKOS DÁVID. Zürjén népköltészeti mutatványok. Bpest, 1913. (Különnyomat a NyK.-ből.)

GOMBOCZ ZOLTÁN és MELICH JÁNOS. Magyar etymologiai szótár. I. füzet. A! — Aszó. Bp. 1914.

MELICH JÁNOS. A magyar tárgyias igeragozás. Alaktani fejtegetés. (= A M. Nyelvtud. Társ. Kiadv. 14. sz.) Bp. 1914.

MÉSZÁROS GYULA. Magyarországi kún nyelvemlékek. Bp. 1914.

PÜNKÖSTI MÁRIA. A Bécsi-kódex e-féle hangjainak helyesírása. Bp. 1913.

SARKADI NAGY JÁNOS. Az északi-osztják nyelv igeneves szerkezetei. Bp. 1913. (Különnyomat a NyK.-ből.)

SIMONYI ZSIGMOND. A jelzők mondattana. Bp. 1914. (Akadémia.)

— — Helyes magyarság. A magyaros stílus kézikönyve. 3., javított kiadás. Bp. 1914.

VISEKI KÁROLY. A szalontai nép nyelvéből. Bp. 1913. (= NyF. 69.)